

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 august 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 15:4-6**: „...”.

Vom mai cânta cântarea „Numai să crezi, numai să crezi, totul este cu putință celui ce crede”, cântarea preferată a fratelui Branham. El a știut că totul depinde de credința noastră. „Ah ! De-ai vrea tu a crede, minuni mari ai vedea. Întotdeauna Isus cu drag te-ar ajuta”.

Îi mulțumim Domnului că și astăzi se traduce în direct în cincisprezece limbi diferite, așa încât toți din toate popoarele pot asculta și da mai departe transmisia. În ultimii șase ani Domnul S-a îngrijit să fie cumpărate echipamentele tehnice necesare, astfel ca toți de pe întregul pământ, Asia, Africa, să primească aparatura necesară și să aibă parte de aceste adunări și de această propovăduire pe care Domnul ne-a încredințat-o prin har.

Scumpii mei frați și surori, noi nu spunem aceasta din cauza noastră, ci o spunem din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Noi avem privilegiul să trăim în direct ultima parte a istoriei mântuirii. Așa ceva n-a mai fost niciodată în ultimii două mii de ani. Acum suntem foarte aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos, așa că a trebuit să se îplinească și aceasta: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*(Mat. 24:14).

Pentru noi are o mare însemnătate faptul că în timpul nostru Domnul Dumnezeu a trimis un bărbat căruia i-a putut da însărcinarea să aducă ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului, mesajul chemării afară și al pregătirii. Așa cum Moise a avut însărcinarea să-i spună lui faraon: „Lasă poporul Meu să plece! Lasă pe întâiul Meu născut să plece, ca să-Mi slujească”, tot așa acum este dat Mesajul chemării afară: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă*

voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, AȘA VORBEȘTE DOMNUL”.

Scumpii mei frați și surori, noi am fost hotărâți de Însuși Domnul cu partea a doua a însărcinării divine, aceea de a purta acest mesaj până la marginile pământului. N-a fost decizia ta sau a mea, a fost decizia pe care Dumnezeu a luat-o din veșnicie, iar în timpul nostru a fost descoperită. Dacă ne uităm la anii din urmă, din 1933 au trecut 86 de ani. Apoi anul deosebit 1946 când fratele Branham a primit însărcinarea directă, ca evanghelist cu darul de vindecare, să aducă la viață trezirea de vindecare. Până în anul 1946 a fost mișcarea pentecostală care era puțin cunoscută, erau biserici mici, ici și colo. Dar începând din anul 1946, când a fost descoperit acest dar deosebit de vindecare pe care Dumnezeu l-a dăruit fratelui nostru, a început o nouă perioadă de timp. După aceea a apărut întreaga mișcare de vindecare cu toți evangheliștii.

Dar noi ne întoarcem direct la luna martie a anului 1962 atunci când Domnul i-a arătat fratelui Branham viziunea cu norul supranatural în care aveau să fie cei șapte îngeri. În predica din 1 aprilie 1962 fratele Branham a amintit de această vedenie pe care a avut-o și exact un an mai târziu, în 24 martie 1963, când a vorbit despre pecetea a șaptea, el a spus: „Acum un an Domnul mi-a arătat viziunea”. Noi toți știm ce s-a întâmplat. Lui i-a fost dată însărcinarea să se mute în Arizona, unde avea să se arate acel nor. Așa s-a întâmplat în 28 februarie 1963 cu însărcinarea divină. De fiecare dată mă bucur când îl ascult pe fratele Branham cum relatează foarte exact toate evenimentele. El a spus: „Al șaptelea înger din acea constelație sub formă de piramidă a însemnat pentru mine mai mult decât toți ceilalți șase”. El l-a descris pe scurt și după aceea a spus: „El a fost acela care mi-a poruncit să mă întorc la Jeffersonville pentru a predica despre cele șapte peceti”.

Scumpii mei frați și surori, noi suntem într-o perioadă de timp așa cum a fost atunci Moise, așa cum a fost Iosua. Noi am ajuns într-o perioadă a istoriei mântuirii în care Domnul a trimis ultimul mesaj poporului Său, pentru ca noi toți să avem o orientare biblică, să ne întoarcem la credința apostolilor de la început. Domnul pune un mare preț pe acest lucru, pentru ca oamenii să fie chemați afară din toate denomițiile, din toate religiile, din toate popoarele și limbile, să fie

chemați afară, separați, curățați și sfințiți, ca să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Pe cât de sigur s-a spus în anul 1933 că mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos, pe atât de sigur s-a și întâmplat. Acum privim în urmă la toți acești peste 50 de ani în care noi am propovăduit sfântul și prețiosul Cuvânt descoperit al lui Dumnezeu. Și toți acei ce sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Voi știți că însărcinarea noastră este să spunem pe nume lucrurile care nu sunt în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem doar cum zice Scriptura și de aceea în adunările noastre lunare noi trebuie să amintim unele lucruri care au o însemnătate internațională, ca să-i ajutăm pe toți frații, să le slujim, astfel ca ei să dea mai departe hrana spirituală curată.

Unul dintre lucrurile care trebuie comentate este realitatea că există o direcție deosebită care se referă la fratele Branham. Avem aici o carte scrisă de Lee Vayle, „Cele șapte epoci ale Bisericii”, dar pe care este scris numele lui William Marrion Branham; dar nicio propoziție din această carte n-a ieșit din gura fratelui Branham. Lee Vayle a auzit cele șapte predici despre cele șapte epoci ale Bisericii, apoi s-a așezat și a scris o carte. Dar cele șapte predici originale vorbite de fratele Branham sunt cu totul diferite de cele scrise în această carte despre care se pretinde a fi a lui William Branham. Dar acum vine un punct: există o direcție întreagă care nu mai deschide Biblia și nu mai citește din Biblie, ci doar deschide și citește din această carte scrisă de Lee Vayle. Ei afirmă că ceea ce este scris în Biblie nu înțelege nimeni, iar această carte scrisă de Lee Vayle este cartea corectă. Astfel de lucruri îmi vin așa de greu la inimă. Când oamenii de diferite confesiuni se referă la cineva și prezintă învățături greșite, atunci aceasta mă atinge foarte tare, dar nu în adâncul adâncului meu. Dar când cineva se referă la fratele Branham și prezintă învățături rătăcitoare, atunci mă simt cu totul altfel. Eu trebuie să spun aceste lucruri.

De aceea, în următoarea scrisoare circulară vom scrie despre Apoc. 10 și va trebui să spunem și să scriem unele lucruri pentru ca toți să fie ajutați să ajungă la adevărata credință biblică, să se întoarcă înapoi, să dea deoparte toate înțelegerile greșite și interpretările și să fie sfințiți în Cuvântul adevărului. O spunem liber și deschis, ceea ce

ne interesează pe noi sunt trăirile biblice; totul aparține împreună. N-a trecut multă vreme – n-a fost numai o dată, ci s-a repetat – de când frați care de 30, 40 de ani sunt credincioși s-au întrebat: „Am trăit eu o pocăință adevărată? Am experimentat eu în viața mea trăirile mântuitoare? Îmi este totul descoperit?”. Iar noi observăm că suntem împinși la o cercetare personală. Nu să-l cercetăm pe aproapele nostru, ci fiecare să se cerceteze personal. Am primit noi harul din partea Domnului să trăim o căință, o pocăință, o părere de rău? Ne-am pocăit noi? Ne-a fost inima atât de zdrobită încât să ne curgă lacrimile? Ne-am dedicat noi viața Domnului nostru? Am trăit noi o pocăință adevărată înaintea Domnului, prin har? Am trăit noi o înnoire, așa cum este scris că «trebuie să fim înnoiți în omul dinlăuntru»? Am trăit noi acest lucru în mod personal? Privitor la nașterea din nou, am primit noi sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în interiorul nostru? A răsărit această sămânță în noi? I-am permis Duhului lui Dumnezeu să pună această sămânță în noi ca s-o aducă la o viață nouă? Ca să se fi împlinit așa cum a fost făgăduit în Vechiul Testament: „Voi încheia un legământ nou cu voi. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou”?

Scumpii mei frați și surori, noi suntem atât de aproape înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos, așa cum s-a cântat: aceasta ar putea fi ultima dată. Nimeni nu știe când va avea loc ultima adunare, dar știm că Domnul Își va confirma Cuvântul Său și El va face încheierea cu noi și în noi toți.

Subliniem și acest lucru: există doar o singură viață veșnică, și doar Dumnezeu este din veșnicie în veșnicie. Dumnezeu n-are început și n-are sfârșit, din veșnicie în veșnicie ești Tu, Dumnezeule. Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. Așa este scris: „*Cine are pe Fiul lui Dumnezeu acela are viața veșnică*”(1Ioan 5:11-12). Așadar numai acela care L-a acceptat și primit pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca Salvator și crede că pe crucea Golgotei Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele, Sângele noului legământ – cine crede acest lucru din toată inima lui și îl primește acela va primi iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Dar este necesar să fie amintit și accentuat că în nicio religie, în nimeni altul nu este mântuirea, numai în Isus Hristos, Domnul nostru.

Cu adevărat să fim mulțumitori că am recunoscut ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Făgăduința s-a împlinit înaintea ochilor noștri. Și chiar dacă este o făgăduință scurtă, dar efectul este mondial: „Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie prin care voi restitui și reazeza totul în starea corectă” – nimeni n-are voie să treacă pe lângă aceasta. Cine trece pe lângă aceasta, acela trece pe lângă Dumnezeu. Așa cum a fost la prima venire a Domnului nostru când a fost adus mesajul: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru!»*”, și toți din Ierusalim și Iudeea s-au dus la Iordan ca să asculte pe bărbatul trimis de Dumnezeu care a adus mesajul.

Noi am spus acest lucru și l-am accentuat: el putea spune audienței: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Cine au fost cei trei mii de oameni care s-au strâns în Ierusalim în ziua Cincizecimii, ca să trăiască făgăduința dată lor, prin har? Exact așa este și astăzi. Cine nu primește mesajul divin acela trece pe lângă Dumnezeu, el n-a recunoscut timpul și ceasul. Atunci Domnului nostru nu-I mai rămâne nimic altceva de făcut decât să Se urce pe Muntele Măslinilor, să privească asupra Ierusalimului și plângând să spună: „O, Ierusalime, Ierusalime, tu care nu recunoști ziua cercetării tale!”. Dumnezeu dă făgăduințe, dar când ele se împlinesc atunci noi trebuie să avem parte de ele. Iar prin aceasta se descoperă că noi am primit har din partea lui Dumnezeu.

Noi toți știm că în ultima perioadă am accentuat deseori că mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe și apoi El veghează asupra Cuvântului Său ca să îplinească ceea ce a făgăduit. Însuși Dumnezeu a preluat responsabilitatea ca ceea ce El a făgăduit să îplinească în viața noastră a celor care credem. Credința este legătura între făgăduință și împlinire, de aceea noi credem așa cum zice Scriptura și suntem mulțumitori Domnului.

Scumpii mei frați și surori, fără însărcinarea divină eu nici n-aș fi putut face aceste lucruri în ultimii peste 50 de ani. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că în toate popoarele și limbile El a deschis uși și inimi, așa încât noi putem crede ce și cum zice Scriptura. Dar înainte să poți crede trebuie să fie adusă propovăduirea

cum zice Scriptura, ceea ce a făgăduit Domnul în Cuvântul Său. Slujba care are loc acum este în legătură cu istoria mântuirii lui Dumnezeu, ca ultim mesaj al chemării afară, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Noi n-avem nevoie de cineva care vine ca episcop sau o mare personalitate. Noi avem nevoie doar de Dumnezeu care dă o însărcinare și apoi însărcinarea să fie îndeplinită. Să citim câteva cuvinte scrise de Pavel. Scumpii mei frați și surori, mie îmi devine tot mai mare faptul că noi avem întregul Vechi și Nou Testament și conformitatea deplină a Vechiului cu Noul Testament. Vă rog să vă gândiți că în zilele sale, Pavel a scris o epistolă efesenilor, două epistole corintenilor, o epistolă galatenilor, două epistole tesalonicenilor; bisericile aveau câte o epistolă. Dar noi avem toate epistolele care sunt în legătură cu istoria mântuirii. Fie că au fost scrise corintenilor, efesenilor sau galatenilor, noi avem un Cuvânt desăvârșit al lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament. Și cum o voi scrie în noua scrisoare circulară, în această Carte noi avem Certificatul divin al Bisericii, un Testament divin pe care Domnul Dumnezeu l-a încheiat cu noi. Domnul nostru a spus: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*”.

Citim câteva rânduri din Tit 1:1: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu...*”. Aici ne putem opri o clipă. „*potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu*”.

În Iacov și Iuda este scris ca noi să ne luptăm pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna, dată celor ce au fost sfințiți în Isus Hristos. În propovăduirea acestui mesaj divin noi trebuie să includem nu doar partea evanghelică, ci și partea de învățătură și partea profetică – aceste trei domenii aparțin împreună. Începe cu propovăduirea Evangheliei, cu salvarea sufletului, cu iertarea păcatelor și tot ce aparține de aceasta. Apoi vine învățătura, iar după aceea Cuvântul profetic la care trebuie să luăm aminte ca la o lumină strălucitoare care luminează într-un loc întunecos.

Aici Pavel scrie: „*...potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia*”.

Umblare cu Dumnezeu. Totul aparține împreună, prin har. Dar aici nu este vorba despre cei chemați, ci aici se adresează aleșilor. Aleșii vor compune gloata biruitorilor, pentru că ei biruiesc prin Sângele Mielului și prin credința pe care Dumnezeu le-a dăruit-o. Toate cele șapte făgăduințe din Apoc. cap. 2 și 3 sunt adresate biruitorilor: Cel ce va birui va moșteni toate aceste lucruri făgăduite. De câteva ori noi am spus aceste lucruri. Cea mai puternică făgăduință este pregătită pentru noi. La sfârșitul celor scrise epocii Laodiceea, Domnul nostru a dat făgăduința: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”(Apoc. 3:21). Tronul lui Dumnezeu este în cer. Ca Fiu al lui David, Isus Hristos Își va ridica Împărăția aici pe pământ. Și acesta este un gând minunat care a fost accentuat de la început, de la anunțul nașterii și la nașterea Domnului nostru. Ar fi bine să vă citesc aceasta, pentru ca voi să știți că ultima făgăduință a fost amintită direct la nașterea Domnului nostru.

Aici este scris despre Domnul nostru. Citim din Is. 9:6-7: „*și domnia va fi pe umărul Lui...El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci...*”.

În întregul capitol, începând de la vers. 1 este anunțată nașterea Mântuitorului și Răscumpărătorului nostru. Și direct în legătură cu nașterea este spus că împărăția Lui, domnia Lui nu va avea sfârșit. Odată cu prima făgăduință a fost amintită ultima făgăduință. Dar acum depinde de noi ca să împărțim totul așa cum a fost hotărât de Dumnezeu în istoria mântuirii. De la început El a putut face de cunoscut sfârșitul, ceea ce avea să se întâmple.

Apoi, dacă mergem la Zah. 9:9: „*Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului. Iată că Împăratul tău vine la tine*”. Citim cuvintele bine cunoscute din Mat. 21:4-5: „*Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul care zice: «...»*”. Apoi referindu-se la Is. 62:11. Apoi mai departe, vers. 5 : „*Spuneți fiicei Sionului: «Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.»*”.

Frați și surori, eu am vrut să accentuez acest lucru: că deja la început s-a spus ceea ce se va întâmpla la sfârșit. Eu vă spun de ce accentuez acest lucru. Pentru că în Apoc. 10:7 este dat indiciul: „*în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor*”.

Dacă mergem și citim în Apoc. 11:15, vedem ce este făcut de cunoscut: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor»*”.

O mai spunem o dată. Direct la început, în legătură cu nașterea a fost spus că El va stăpâni ca Împărat în vecii vecilor. Dar apoi ne este spus exact când va începe El această Împărăție. Cine vrea s-o știe mai exact poate citi Apoc. 12:10 unde este scris: „*Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos»*”.

Cât de clar este scris aici, că atunci când Mireasa, prezentată ca copil de parte bărbătească, va fi răpită, atunci va izbucni o luptă în cer. Mihail se va lupta cu Satan, pârâșul fraților, care va fi legat și aruncat jos. Iar noi vom fi la Domnul pentru totdeauna. Cât de exact este încadrat biblic timpul când va începe împărăția, domnia.

Scumpii mei frați și surori, eu sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt. În orice loc din Biblie unde deschidem și citim, Domnul Se îngrijește ca mintea noastră să fie deschisă pentru Cuvântul Lui.

Doresc să citesc câteva cuvinte din Efes. 1:1-2: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos*”.

Mereu și mereu este accentuat harul. Apoi vers. 4: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui..*”.

Dumnezeu ne-a ales înaintea întemeierii lumii. Pavel adresează epistolele lui aleșilor, aceluia care atunci au avut respect față de

chemarea și trimiterea divină; ei știau că Pavel nu vine la ei ca un cărturar, ci ca un rob al lui Dumnezeu, un apostol al lui Isus Hristos care a fost trimis cu o însărcinare divină pentru Biserică. Exact așa este și astăzi. Numai aceia care sunt aleși înaintea întemeierii lumii vor recunoaște și primi o slujbă făgăduită și apoi dăruită de Dumnezeu; ei Îi vor mulțumi lui Dumnezeu din inimă pentru această slujbă.

Mai departe este scris: „...după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale”(vers. 4-5). Și cum am accentuat deja, în Efes. 1:9: „căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale”. El ne-a descoperit taina voii Sale, iar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă. Apoi: „...după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor...”(vers. 9-10).

Dumnezeu Și-a pus în gând să-Și alcătuiască și să împlinească un plan de mântuire. Iar noi să trăim ultima parte a acestui plan divin, prin har – aceasta este confirmarea că noi suntem dintre aleșii lui Dumnezeu, ale căror nume au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului. Scumpii mei frați și surori, vă rog spuneți-mi în ce biserică, în ce adunare poate fi citit acest verset astăzi?

Vi-l mai citesc o dată. Vers. 9: „căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale”.

Mergeți de la un predicator la altul, de la o adunare la alta, de la o confesiune la alta. Cui îi este descoperită taina voii Sale? Aici este exprimat foarte clar și bine: noi care suntem destinați, hotărâți pentru aceasta, nouă a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine Însuși. Nimeni n-a trebuit să-L sfătuiască pe Dumnezeu ce trebuie să fie făcut. Dumnezeu a alcătuit planul Său în Sine Însuși și El îl aduce la îndeplinire, așa cum este scris aici.

O mai spunem o dată. Noi, ca cei mai neînsemnați, cei mai simpli oameni putem trăi acest lucru. Spunem și acest lucru privitor la slujba fratelui Branham. Cine poate trece pe lângă aceasta, când se aude un vâjâit și lumina supranaturală se coboară și este vizibilă pentru toți cei prezenți? Fratele Branham a auzit glasul: „Privește în sus. Privește în sus”. Apoi cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers

prima venire a lui Hristos, le fel vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”.

Dumnezeul cerului a spus-o. Așa cum Ioan stătea în Iordan și boteza pe Domnul nostru, cerul s-a deschis, Duhul Sfânt s-a coborât și glasul a răsunat: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea”, tot așa fratele Branham era în fluviul Ohio și era pe cale să boteze a 17-a persoană, când s-a întâmplat. Domnul este același, ieri azi și în veci. Noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru că noi putem crede.

Citim din Efes. 1:13: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgădui*”. Și nu doar aceasta. Vă rog frumos ascultați: „*și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor („Bisericii ca proprietate a Sa” – lb. germană) câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui*”(vers. 14).

Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină. Noi toți suntem convinși că ceea ce este scris aici trebuie să se întâmple. Noi toți, fără nicio excepție, noi toți care acum credem din inimă întregul Cuvânt descoperit, toate tainele, toate legăturile, noi care credem Cuvântul lui Dumnezeu, din inimă, noi primim arvuna, avansul – care este confirmarea că noi personal vom trăi că Domnul va reveni, că trupurile noastre muritoare vor fi schimbate și noi ne vom întâlni cu Domnul nostru și vom fi cu El pentru totdeauna.

Am putea citi mai departe, vers. 18: „*și să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți*”.

Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos, Domnul nostru. Scumpii mei frați și surori, nu este o încumetare, ci este o realitate divină. Pe cât de sigur ne-a deschis El mintea pentru Scripturi și noi putem spune un «Da» Cuvântului Său, pe atât de sigur vom și trăi noi personal tot ceea ce ne-a făgăduit Domnul.

Mai departe în vers. 20 este scris: „*pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești*”.

Scumpii mei frați și surori, și noi vom vedea slava lui Dumnezeu. Nu trebuie să ne îngrijorăm cum se va întâmpla. Se va întâmpla. Cât de des am spus acest lucru: învierea Domnului nostru este garanția învierii noastre. El a murit în trup, în Duhul S-a coborât jos și a proclamat biruința lui Dumnezeu în iad și toți sfinții, credincioșii din perioada Vechiului Testament, au înviat împreună cu El, conform Mat. 27, și s-au arătat multora în cetatea sfântă. Apoi s-a împlinit ceea ce este scris în Ps. 24:7: „*Porți, ridicăți-vă capetele; ridicăți-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!*”. Când Domnul a intrat în slavă cu toți sfinții Vechiului Testament.

Apoi avem făgăduința pentru toți care au fost credincioși în perioada noului legământ și care au fost luați Acasă: că El îi va aduce cu El, „*Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El*”. Și apoi 1 Tes. 4:16-17: „*întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi schimbați și vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh*”.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi aici. Toți trebuie să trăiască harul lui Dumnezeu în mod personal, toți trebuie să trăiască o pocăință, toți trebuie să aibă o trăire mântuitoare cu Domnul, prin har. El să-ți poată da mărturie ție că păcatele tale îți sunt iertate: du-te în pace și nu mai păcătu!

Noi dorim ca toți care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu să aibă un început corect cu Domnul, cu tot ce aparține de lucrarea lui Dumnezeu: credința, căința, pocăința, botezul, botezul cu Duhul Sfânt, pentru ca să fim pregătiți ca o Mireasă a Mielului să-L întâmpinăm pe Mire atunci când El va reveni.

Încă un Cuvânt adresat aceluia care trec prin încercări deosebite. Niciodată în viața mea n-am auzit de astfel de încercări ca în ultimele zile. Câteodată este de neconceput prin câte lucruri trebuie să treacă credincioșii în locul unde trăiesc. Dar noi știm că Domnul ne însoțește, indiferent dacă noi trecem prin apă, prin foc, prin dezamăgiri și întristări. Domnul nostru nu ne dezamăgește niciodată. Este așa cum este scris, că toate lucrurile se întâmplă spre binele nostru. Noi ne întrebăm: Cum? Cum? Domnul o știe. Haideti s-o mai spunem o dată:

aleșii sunt înconjurați în mod deosebit de Vrăjmaș. Pârâșul fraților îi lasă pe toți ceilalți în pace ca să meargă pe calea lor. De ce nu este scris: „pârâșul credincioșilor”? De ce este scris „pârâșul fraților”? Domnul nostru a fost întreat: „Cine sunt frații și surorile Tale?”. Iar El le-a răspuns: „*Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă*”. Aceștia sunt frații Mei. Iar El este întâiul născut dintre mulți frați.

Noi suntem zămisliti de același Duh din care a fost zămislit Fiul lui Dumnezeu. Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin har. Așa cum Vrăjmașul L-a pârât pe Domnul nostru mereu și mereu, la fiecare pas, tot așa și noi, ca frați și surori în Hristos, trebuie să lăsăm să treacă peste noi aceste lucruri. Pârâșul fraților este preocupat zi și noapte ca să ne pârască. Dar noi putem spune mereu și mereu: Înapoia mea Satană! Sângele Mielului vorbește pentru mine. Sângele încă mai este pe scaunul harului, iar noi putem veni la Domnul cu o încredere deplină, prin har, știind că El va face totul bine.

Mai putem citi și acest Cuvânt: „*pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”(Rom. 8:30).

Dumnezeu a dăruit o răscumpărare desăvârșită, iar noi am acceptat și primit din inimă ceea ce ne-a dăruit El. Cine poate crede acum din toată inima că înaintea revenirii lui Isus Hristos ultimul mesaj este propovăduit tuturor popoarelor și limbilor, cine poate crede din toată inima că este ultima însărcinare directă înaintea revenirii lui Isus Hristos, ei toți sunt chemați afară și pregătiți prin acest ultim mesaj pentru ca apoi să aibă parte de răpire și să vadă slava lui Dumnezeu. De aceea, pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu, vă pot asigura că noi care Îl credem pe Dumnezeu și am primit ceea ce ne-a dăruit El pentru această perioadă de timp, noi vom fi prezenți atunci când Domnul va aduce totul la încheiere și vom fi cu El pentru totdeauna. Lui, Singurului Dumnezeu, Îi aducem slava și cinstea, în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. În timp ce ne plecăm capetele și rămânem respectuoși în rugăciune, permiteți-mi

să întreb dacă în mijlocul nostru sunt persoane cărora Cuvântul le-a atins inima și ei simt: „Aici este vorba de mine. Domnul mi-a vorbit mie, m-a chemat pe mine. Eu vin la El”. În timp ce cântăm cântarea „Așa cum sunt” vă rog ridicăți mâna dacă sunt persoane pentru care ne putem ruga, ca ei să plece din acest loc cu siguranța credinței. În timp ce se cântă cântarea puteți veni în față ca să ne rugăm pentru voi.

Voi care ați venit în față ați venit la Domnul. Mulți care sunt la locurile lor și ei toți au venit la Domnul. Este scris: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. Mai este scris că „*tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Voi toți știți că Numele evreiesc al Răscumpărătorului, IAHȘUA, IaHVeH-Salvatorul – Isus este Salvatorul nostru. În El avem răscumpărarea, prin Sângele Lui avem iertarea păcatelor și a vinei noastre. Vă rog primiți-o prin credință, și cândva vă veți uita în urmă la această zi, spunând: aceea a fost ziua pe care Domnul a făcut-o pentru mine. Noi toți am avut trăirile noastre personale cu Domnul. Toți care au avut deja trăiri cu Domnul au dorința de a-L trăi din nou pe Domnul. Haideți ca toți să cântăm cântarea: „Eu mă rog pentru o trăire nouă cu Domnul” și s-o credem.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, frații și surorile noastre au venit la Tine, ei se încred în Tine, Domnul și Răscumpărătorul nostru, în Sângele noului legământ vărsat pe crucea Golgotei care este pe scaunul harului în Locul preasfânt și vorbește pentru noi.

Iubiților, primiți răscumpărarea, primiți iertarea, eliberarea, primiți tot ceea ce v-a dăruit Domnul prin har. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. Lui Îi aducem slava, cinstea și mărirea pentru tot. Bindecuvântarea atotputernicului Dumnezeu să se odihnească peste voi toți care ați venit. Fie ca voi să aparțineți de aleși, să credeți fiecare Cuvânt, încrezându-vă în Domnul și să trăiți pregătirea voastră pentru revenirea lui Isus Hristos. Iubite Domn, Îți aducem mulțumire în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.